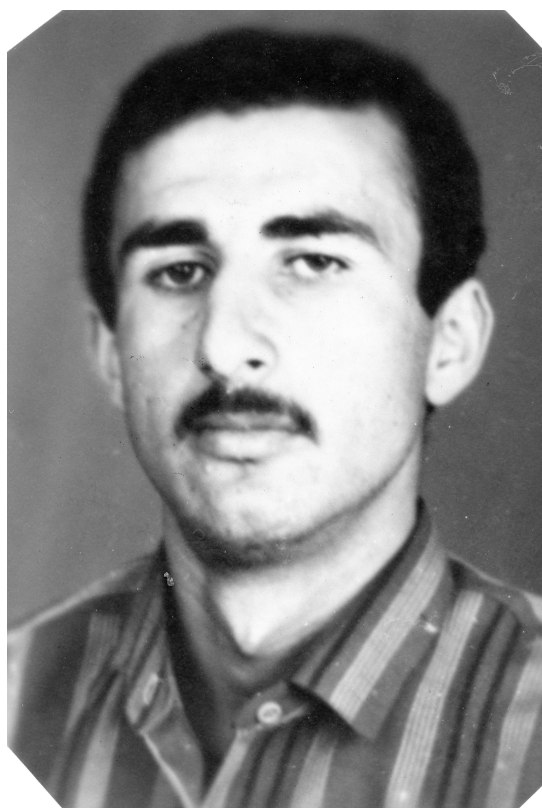

شهید محمد کهن مو

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

نام پدر	حسین
تاریخ تولد	۱۳۴۷
محل تولد	بوشهر - دشتستان
تاریخ شهادت	۱۸/۳/۱۳۶۷
محل شهادت	منطقه سومار
مسئولیت	دوشکاجی
نوع عضویت	سرباز نیروی زمینی ارتش
شغل	سرباز
تحصیلات	دوم راهنمایی
مدفن	گلزار شهدای درواهی

زندگینامه

شهید محمد کهن مو در تاریخ ۱۹/۶/۴۷ در شهر آبپخش (محله درواهی) در خانواده‌ای مذهبی دیده به جهان گشود. دوران کودکی را پشت سر نهاد و در ۶ سالگی تحصیلات ابتدایی خود را در زادگاهش آغاز نمود. سپس وارد مدرسه راهنمایی شد ولی به علت پاره‌ای مشکلات اقتصادی در کلاس دوم راهنمایی ترک تحصیل نمود و مشغول کار گردید. وی به ورزش خصوصاً فوتبال علاقه زیادی داشت و در تیم پرسپولیس بازی می‌کرد. در بین دوستانش به صداقت، شوخ طبعی و خوش اخلاقی مشهور بود.

شهید کهن مو به منظور انجام خدمت مقدس سربازی در تاریخ ۱۹/۵/۶۶ در سن ۱۹ سالگی به پادگان آموزشی ۰۵ کرمان اعزام گردید. و بعد از ۳ ماه آموزش به جبهه غرب منطقه سومار اعزام شد. وی در نیروی زمینی ارتش، لشکر ۸۸ زاهدان، تیپ ۲ خاش گردان ۷۶۵، گروهان یک، دسته ۳ شروع به انجام وظیفه نمود. تا اینکه در راستای هدف مقدس و الهی خود در مورخه ۱۸/۳/۶۷ در جبهه سومار به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

نحوه شهادت

در جبهه به عنوان دوشکاپی انجام وظیفه می‌کرد. در صبح روز ۱۸/۳/۶۷ ساعت ۹ صبح که روی تپه ۴۰۲ در منطقه سومار در سنگر دوشکا مشغول انجام وظیفه بود بر اثر اصابت ترکش‌های خمپاره ۸۱ به زیر گلو و سینه به درجه‌ی رفیع شهادت نائل آمد.

وصیت نامه

شهید در نامه‌ای به یکی از دوستانش در تاریخ ۱۵/۱/۶۷ می نویسد :

من تا ۲ ماه دیگر شهید می شوم و دقیقاً ۲ ماه دیگر یعنی در تاریخ ۱۸/۳/۶۷ به شهادت رسیدم.

خاطرات

خاطراتی از زبان همسنگرش حیدر شفیعی

در منطقه سومار روی تپه‌ای موسوم به ۴۰۲ مستقر بودیم و شهید کهن مو به عنوان خدمه دوشیکا بود. دشمن در تاریخ ۳/۶۷/۲ اقدام به تک برای گرفتن آن تپه نمود که البته برای تصرف این تپه بایستی از منطقه‌ای که به صورت دشت و مسطح بود می‌گذشتند. تقریباً هنگامی که عراقی‌ها در وسط دشت قرار گرفتند و در تیررس ما بودند، شهید کهن مو به وسیله اسلحه خود چنان ماهرانه دشمن را به رگبار می‌بست و مورد هدف قرار می‌داد که عده زیادی به وسیله گلوله‌های آتشین بر زمین ریختند و به درک واصل شدند.

در تاریخ ۱۸/۳/۶۷ عراق اقدام به حمله برای بازپس‌گیری تپه ۴۰۲ نمود که با مقاومت دلیر مردان ارتش اسلام روبرو و متواری شدند. بعد از این پیروزی به دیدار اورفتم، مشاهده کردم که خرمنی از پوکه زیر اسلحه‌ی او جمع شده و لوله‌ی دوشکا بر اثر شلیک زیاد ترکیده بود. با توجه به موقعیت منطقه و کمبود آب، استحمام بسیار مشکل بود و گاهی ماه‌ها طول می‌کشید و نمی‌توانستیم استحمام کنیم و برای رفتن به حمام می‌بایست ۳ ساعت راه را با ماشین طی کنیم تا به شهر مجاور برسیم. شهید کهن مو به رغم اینکه نگهبان نبود ولی با ایثارگری به جای همسنگران خود نگهبانی می‌داد تا اینکه بر اثر اصابت خمپاره دشمن، از ناحیه پا و سر زخمی شد و به درجه رفیع شهادت نایل گردید.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران